

V těchto dnech probíhají na nejrůznějších místech v rodině křesťanských společenství setkání, při kterých je určujícím výrazem slovo modlitba – mezi těmi, kdo jsou označováni jako protestanté je to tzv. Alianční týden modliteb a mezi římskokatolickými sourozenci je to pak Týden modliteb za Jednotu. Soudím proto, že je prospěšné zastavit se u toho, čím vlastně modlitba je. A na tyto otázky budeme hledat odpověď, jak se na naši tradici sluší ve sbírce biblických svědků.

Snad to první, co je třeba o modlitbě povědět je, že je to vztah, ten děj, ze kterého je zřejmé, že jde o vzájemnost, která není náhodná a povrchní / jak tomu je např. mezi zaměstnanci ve velké továrně či obyvateli panelového domu /, vztah, který nelze ničím nahradit či „obejít“ / a je svým způsobem vedlejší, jakou po stránce vnější tento vztah podobu má (i když je to možná trochu odvážné – je v podstatě jedno, jak si ti, kdo žijí v manželství k sobě našli cestu a kdo je „ hlavou “ tohoto svazku).

A tak jakou úlohu připisuje tomuto vztahu bible ? – V té části, která nese označení Starý zákon, je ten, ke kterému se člověk obrací „ Bohem spravedlnosti “ / Ž 4, 2 /. Rozuměj správně – Boží spravedlnost je takové uspořádání světa, ve kterém je možné žít jako Boží dítě, tedy čas vnitřně bohatý a nadějeplný. A tento Bůh je zárukou toho, že je to možné, uskutečnitelné / a to i tehdy, když tomu vnější podmínky nenasvědčují /. Je to tedy Bůh pro člověka / i když ne „ uctivý služebníček “, který „ skáče, jak se píská “ /, zatímco v případě „ bohů “ jiných je tomu tak, že mají člověka především k tomu a na to, aby z nich „ co nejvíce získali “ / „ vykořisťovat “ /.

V zákoně Novém pak se pak objevuje pojem „ otec “. K takovému oslovení vede Ježíš – tímto, pro mnohé jeho současníky překvapujícím slovem, začíná neznámější / „ vzorová “ modlitba – „ jeden z učedníků řekl : nauč nás modlit se “ Lk 11, 4 /. A na toto Ježíšovo doporučení navazuje jeden z výrazných svědků první církve apoštol Pavel – „ protože jste synové, voláte Otče “ / Ř , 15 Ga 4, 6 /. A tato slova zaznívají ve společnosti, kde slovo boží či božský znamená únik ze slzavého údolí, jímž prý tento svět je, božstva jež historie, děje „ obyčejného člověka “ / k nimž patří otázky, bolest, úzkost a mnohé další / nezajímají.

A tu je několik námětů k úloze, místu modlitby v čase, který byl člověku na této Zemi svěřen:

Nemalá část modliteb, se kterými se v bibli setkáváme, je „ soukromě všednodenních “ - i lidé bible se musí rozhodovat a nést za tyto kroky zodpovědnost, i lidé bible jsou vnějšně i vnitřně zraňováni tím, co přichází / nepřátelství, nemoc, neštěstí /, i lidé bible ztrácejí odvahu, propadají bez – nadějí, poznamenávají je jejich selhání. A modlitba je pro ně ujištěním, že ani v těchto dějích a na tyto děje nejsou sami. Ale že s nimi a v nich je onen Spravedlivý či Otec / „ vyvedl jsi mě z podsvětí a osvobodil, uzdravil “ ./ Ž 30 , 3 – 4 /

Protože modlitba není jen soukromou, soběstřednou záležitostí, pak je zde i další „okruh“, ten, který pamatuje na ty „ kolem “. – Patří do nich nepochybně ti, kdo se dostali donejrůznějších nesnází, obtíží / jako např. Petr, který se ocitl ve vězení jako apoštol, dostal se ven překvapivým, zázračným způsobem, jistě také proto, že se „ církev za něj stále modlila k Bohu “ Sk 12, 5 či ten, kterého sevřela nemoc – „ ať se nad ním modlí “ starší církve – ne proto, že jejich modlitba „ více zabírá “, ale dokládají, že na něj pamatuje celá církev Jk 5, 14 /. – Bez takové „ péče se “ neobjedou ti, kdo mají zvěstovat, zvát na novou cestu, neboť bez „ daru pravého slova “ / Ef 6, 18 / se jejich úsilí míjí cílem . – A pamatovat je třeba i na ty, kdo přijdou do „ styku se mocí “ / 1 Tm 2, 2 / neboť by se mohlo snadno přihodit, že místo toho, aby tato možnost sloužila zotročuje a ničí

A pak tu je ten druh, model modliteb, které je třeba označit jako děkování. – Církevní správce Timotej má učit „ děkovat “ / 1 Tm 2,1 /, neboť jenom ten, kdo děkuje vidí život jako dar a bohatství. – A děkovat je třeba i proto, že právě Ježíš, je tím „ nejlepším návodem “ pro život. Vždyť právě v něm / a jenom v něm /, jsou „ skryty všechny poklady moudrosti “ / Kol 2, 3 /. – A předmětem děkování má být i dar jedinečného společenství církve / tak Pavel, když v Římě objeví křesťanský sbor / Sk 28, 15 /.

U čeho se zastavit především ?

Zdá se mi, že pro nás je modlitba především mimořádnost, vyjímečnost. A to nejprve v tom slova smyslu, že zaznívá při ne – všedních okamžicích života / nejrůznější svátky a „ slavnostní příležitosti / a na ne všedních místech / církevní prostory / a je to záležitost určitých lidí / „ odborníků “ – farářů /. O modlitbě v bibli se dá povědět, že je to záležitost „ každého kroku “ na cestě životem. Proto pro tyto svědky tolik znamená. Napodobíme je ?

Odvážím se povědět, že „ modlitba “ je ten postoj, kdy „ vpouštím “ do svého života Boha. A pak nejsem uprostřed těch nejrůznějších, ne vždy příjemných a snadných událostí sám, ale stojím při něm Ten, kdo mě má

rád takového jaký jsem, který mě chce pomoci s tím, na co nestačím a do čeho jsem se sám „ úspěšně zamotal “ a kdo mě učí vidět věci z pohledu Božích plánů a záměrů. Bible nezná lepšího řešení pro život než je právě toto.

Modlitba – to je také „ péče “ o ty kolem.. Příkladem takového „ pečovatele “ je jistě Abraham, který – místo toho, aby svolával s Boží „ pomocí “ hromy blesky na Zlým ztročenou Sodomu, zápasí o ní před Boží tváří / Gn 18 /. A právě křesťanství to bylo, kdo se po vzoru Ježíšově / „ přinášeli k němu nemocné a posedlé “ Mk 4, 32 / přestalo vyhýbat těm, do jejichž života vstoupila nemoc. A stejně tak tomu bylo s možností návratu pro ty, kdo zabloudili / Lk 15, 11 /. Tomu věřit a tomu napomáhat – to se neobejde bez modlitebných přímlov.

Tábor 15.1.. 2012

vstup: Ž 55, 2
čtení: Ž 33, 12 - 22
před: 1 Pt 3, 12
text: Filip 4, 6
VP:
poslání: Př 15, 8b

EZ 158 6
DEZ 684
SV 184

Vyznání a chvály :

Ž 6, 10

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Procházíme nejrůznějšími událostmi, z nichž nejedné nerozumíme a jiné jsou nad naše schopnosti, přicházíme na nejrůznější křižovatky a nevíme, kterou cestu zvolit, máme mnohé plány, jenže není jisté, zda se uskuteční

Děkujeme, že v těchto starostech a otázkách nestojíme sami, ale že jsi nám na blízku a nabízíš nám svou pomáhající ruku

Vyznáváme, že Tvou nabídku bereme jako jednu z mnoha možností a tak se všelijak rozhlížíme a proto tápeme a klopýtáme a nejsme pomocí těm, mezi které jsi nás postavil

Proto před Tebe předstupujeme v pokoře a voláme – Pane smiluj se, vysvobod' nás z tohoto bloudění a daruj nám novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě , že pozvání na novou cestu životem pro každého zní stále v tomto světě a není moci, která by je dokázala umlčet

chválíme Tě, že se do Tvé blízkosti mohou dostat i chybní a selhávající, protože Ty je můžeš a chceš zbavit tohoto břemen

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

15.1.

1929 Martin Luther King baptistický kazatel ve Spojených státech amerických, bojoval nenásilným způsobem proti tzv. rasové segregaci / vydělení / černochů v tamní společnosti

16.1.

1969 + Jan Palach, student filosofické fakulty, formální člen našeho sboru v Libiši, upálil se na protest proti sovětské okupaci

1989+ Václav Kejř, synodní senior naší církve v letech 1969 - 1977

18.1. mírová konference ve Versailles, ukončila 1. světovou válku, uložila poraženému Německu tak tvrdé reparační podmínky / náhrada škod /, že přispěla k nástupu k moci Adolfu Hitlerovi

20.1.

1942 Berlin Wansee – konference nacistických pohlavárů, která měla vyřešit s „ konečnou platností židovskou otázku “, předsedal jí Reinhard Heydrich, pozdější říšský protektor v protektorátu Čechy a Morava

Citáty :

„ Bolavé oko je viditelné, bolavé srdce nikoliv “
africké přísloví

„ Kdo honí štěstí, štvě sám sebe “
Alois Jirásek, spisovatel